

Arjan Verkuijlen: 'Classic gaat de geschiedenis in als de rode Sunny Boy'

Een klassieke legende

In augustus kwam er een eind aan de markante levensloop van Poos Stadel Classic. De invloedrijke stier werd bijna dertien jaar oud en is nu al een legende. Zijn levensverhaal is uniek en veelvuldig beschreven. We duiken opnieuw in de historie en lichten het doopceel van de populaire Stadelzoon.

tekst **Tijmen van Zessen**

Classic ziet op 5 oktober 1999 het levenslicht in de 'Poos-stal' van Wiel, Corrie en Wilco Peeters uit Sint Anthonis. Zijn moeder Mina 243 vertegenwoordigde Nederland in 1996 tijdens het EK in Brussel. Ze was excellent, zeer diep in de middenhand en melktypisch. 'Dat maakte haar een geschikte kandidaat voor een paring met Stadel', herinnert fokker Wiel Peeters zich nog goed.

Mina 243 produceerde bovendien uitstekend. Op een leeftijd van 6.08 jaar realiseerde ze een 305 dagenproductie van 12.344 kg melk met 4,32% vet en 3,41% eiwit, goed voor 109 lactatiewaarde. Mina's vader Almeron Camera (Cannonade x Triple Threat) sneuvelde al op jonge leeftijd. Via zijn bloedvoering bevat Classic een dubbele dosis Triple Threat, want ook Classics overgrootmoeder Mina 94 is een telg van Triple Threat. Deze meervoudig kampioene was jarenlang het boegbeeld van de red-holsteinfokkerij in Nederland. Ze won drie keer de red-holsteinshow in Wanroij en benaderde destijds het true-type van het ras. Haar volle broer Poos Hilltop kreeg in Nederland ruim 12.000 dochters aan de melk.

Voor gek verklaard

De diepe koefamilie mocht dan wel succesvol zijn in de keuringsring en productief in de melkstal, echt warmlopen voor het Stadelkalf van Mina 243 deden de ki-organisaties niet. Drie partijen, waaronder CRV, kregen de kans het kalf te testen, maar een te lage koe-index was de voornaamste reden om het kalf af te wijzen. Peeters besloot het attent en fraai

ogende kalf te verkopen aan Johan en Arjan Verkuijlen uit Lieshout. Zij hadden naast hun melkveebedrijf een goed lopende stierhandeltak. 'Wij hebben in twintig jaar tijd tweeduizend stieren weggezet, maar Classic stak er wel met kop en schouders bovenuit. Het stiertje zat perfect in elkaar, was groot, lang en had een mooie middenhand, net als zijn moeder', zegt Arjan Verkuijlen. Verkuijlen was dermate enthousiast dat hij Classic liet dekken in zijn eigen vee-

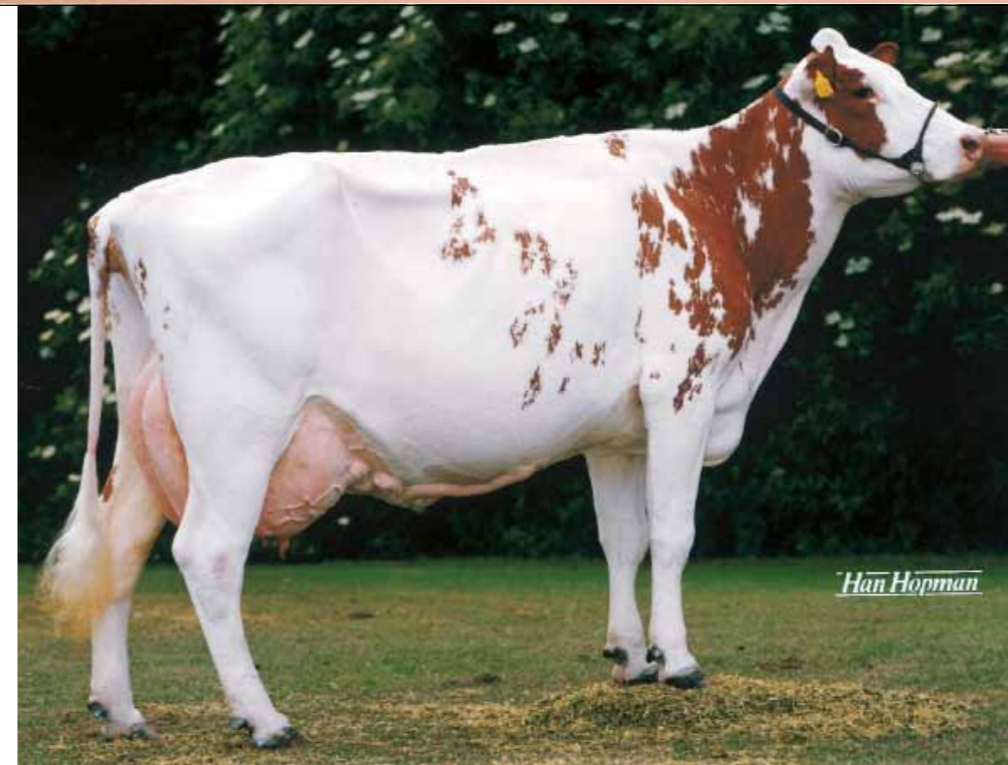
Poos Stadel Classic (v. Stadel) leverde vier NRM-jeugdkampioenes op rij

stapel. Hij besloot ook sperma te laten invriezen en te verhandelen. Bij KI De Toekomst sprong Classic zijn eerste tweeduizend doses sperma. Verkuijlen: 'Iedereen verklaarde mij voor gek; de index was te laag en het was maar een proefstier.' Maar hij zette door. De klanten waaraan hij stiertjes verkocht, kregen er vaak een tiental rietjes Poos Stadel Classic bij. 'Het was in de jaren na de mkz; veel boeren hadden inmiddels een eigen vat.' En zo werd Classic bij zo'n vijftig melkveebedrijven alsnog getest, weliswaar in het particuliere circuit.

Plan Z

Verkuijlen nam niet de tijd om de prestaties van zijn Classicdochters af te wachten. 'Net als bij iedereen moest ook bij ons de schoorsteen roken.' Maar nog altijd toonden de ki-organisaties slechts vage interesse. Via Wim van den Acker, een bekend oud-fokker uit Gemert, kwam hij in contact met de familie Van Ranst uit het Vlaamse Puurs.

Mina 243 (v. Camera), 90 punten. Productie: 6.08 305 12.344 4,32 3,41 lw 109

'Wij waren plan Z', vertelt Bonny van Ranst ruim tien jaar na dato. Hij had eerder al diverse stiertjes uit Mina 94 gekocht. Classic zou de achtste stier zijn uit de Minafamilie, die Van Ranst om de hoge levensproducties sterk waardeerde. Maar omdat de zeven voorgangers van Classic niet overweldigend presteerden, had hij er eigenlijk genoeg van. Pas enkele maanden na het telefoontje van Van den Acker ging hij op bezoek bij Verkuijlen. De persoonlijke band die Van Ranst had met Van den Acker gaf hem het laatste zetje en in maart 2002 verhuisde Classic naar België.

Bij het aan de melk komen van de eerste Classics nam Verkuijlen contact op met Van Ranst. Hij drukte hem op het hart om zuinig te zijn op Classic, want ze hadden nog nooit zo'n goede lichting melkvaarzen op het bedrijf gehad.

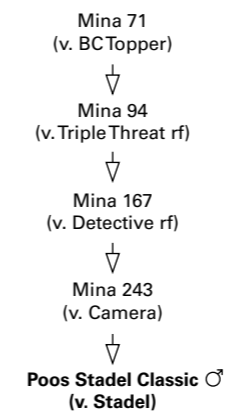
Van Ranst moest er aanvankelijk een beetje om lachen, niet vermoedend wat

voor impact Classic zou gaan krijgen. Oud-CRV-inspecteur Peter Goossens zag in zijn werkgebied intussen ook diverse dochters van Classic voorbijkomen. 'Stuk voor stuk was het exterieur van de buitencategorie en lagen de productiecijfers ruimschoots boven het gemiddelde', weet Goossens zich nog goed te herinneren. De melkveehouders vroegen Verkuijlen om nieuwe rietjes sperma en zo zwelde het geruchtencircuit aan: er zat een stier met topcijfers in de pijplijn.

Over vijftig jaar nog bekend

In april 2005 kreeg Classic zijn eerste stierindex. Met een exterieurindex van 114 en een melkplas van +1511 beleefde hij een droomdebuut. Eindelijk stonden de ki's in de rij voor de vroege zoon van Stadel, die dankzij de introductie van de duurzaamheidsindex furor maakte. Eigenaar Van Ranst ging op zoek naar een geschikte distributeur voor Classic. Hij stationeerde Classic zelf op het ki-station van OHG Osnabrück om productie en marketing te scheiden. Uiteindelijk bleek CRV de partij die Classic het best onder een groot aantal veehouders zou kunnen vermarkten.

Ruim zeven jaar later heeft Classic vier NRM-juniorenkampioenes op zijn naam gezet. In Nederland noteert hij ruim 85.000 eerste inseminaties, terwijl CRV zijn sperma naar 29 landen exporteerde. 'Classic kan van een gewone koe van 80 punten ineens een AB-koe maken van 85 punten. Hij slaat een paar generaties over', zegt Verkuijlen. Net als Van Ranst

Naam: Poos Stadel Classic
Afstamming: Stadel x Camera x Detective
Melkgevende dochters in GES-fokwaarde: 19.685
Aantal eerste inseminaties Nederland: 85.000
Fokwaarde: 86 nvi
Productie-index: +210 -0,46 -0,11 -26 -1 -69
Exterieurindex: 111 112 112 105 114
Levensduur: +494
Conditie-score: 102
Uiergezondheid: 102
Klauwgezondheid: 95
Vruchtbaarheid: 92
Geboortegemak: 104

vindt hij dat Classic de Sunny Boy van het roodbonte ras is. 'Over vijftig jaar kennen ze Classic nog steeds.'

Een té stevige uitspraak? Eerlijk is eerlijk: op het terrein van klauwgezondheid, vruchtbaarheid en eiwitgehalte laat Classic toch de nodige steken vallen. Maar zijn verhaal blijft sowieso uniek. Want welke stier is er ooit geholpen door een bottenkraker omdat zijn spermaproductie stagneerde? En welke stier moest ooit om die reden in actie komen op een loopband? Voor welke stier is er ooit een heuse fanclub opgericht?

Arjen Dijkstra, mede-oprichter van de Classicfanclub, vermoedt dat Classic de enige stier ter wereld is met een fanclub. Tweehonderd leden telt de club nu. 'De club is opgericht om het bijzondere verhaal rond Classic zo veel mogelijk te delen. Ik denk dat ook nu Classic er niet meer is de club nog wel een tijdje blijft bestaan.' Gaat één van Classics zonen er straks voor zorgen dat de Classicclub wordt omgedoopt? 'Als stiervader zit Classic midden in zijn examen. Er zijn zeker vijftig zonen ingezet en je weet nooit wanneer zijn beste zoon doorkomt. In de vrouwelijke lijn doet hij het in elk geval heel goed, voor een mannelijke topper moeten de genen precies op de juiste plek vallen.'

Classic naar museum?

Aan het leven van Classic zelf kwam op 29 augustus een eind. Hij laat in elk geval 26 excellente dochters na en er zullen er nog vele volgen. Zijn eerste honderdtonner, waarschijnlijk bij de familie Hermanussen in Beers, laat niet lang meer op zich wachten. Ondertussen zijn er plannen om Classic op te zetten, net als Sunny Boy. Hij is al welkom in het Nationaal Veeteelt Museum in Beers, maar Dijkstra houdt nog een slag om de arm. 'Er moet nog veel geregeld worden voordat het zover is, ik schat de kans dat het lukt kleiner dan tien procent. Maar het museum zou een geschikte plek zijn. Dan is hij ook weer dicht bij zijn geboorteplek.'